

[Klaus Hækkerup]

Men hvis den diskussion, Venstre har været igennem, har ført til, at hr. Povl Brøndsted eller ministeren måske er blevet ramt af klarhed, så ville det da være rart, om vi andre i Folketinget kunne blive delagtiggjort i den viden om, hvad disse ledigblevne lokaler skulle bruges til.

Marianne Jelved (RV):

Ændringerne af seminariestrukturen har været diskuteret i offentligheden, i de politiske partier, i de politiske partiets vælgerforeninger, på seminarierne og mange, mange andre steder i landet siden august 1988.

De uddannelsespolitiske ønsker, som Det Radikale Venstre har haft, har været flere i denne sag. Et ønske har været at få en struktur, hvor tre- og fire-sporede seminarier er jævnt fordelt over landet, f.eks. efter en model, hvor der er ét seminarium i de mindre amter og to i de lidt større. Her taler jeg om de amter, som i forvejen har lærerseminarier. Det har ligeledes været et ønske, at de bygninger, der har rummet lærerseminarier, fortsat skal rumme uddannelser. Det har desuden været et ønske, at der ikke blev nedlagt uddannelsespladser. Endelig har det været et ønske, at vi kunne udnytte ressourcerne på uddannelsesområdet bedst muligt, og det gælder også på seminarieområdet som på mange andre områder.

Regeringen fremlagde efter en lang proces, som er velkendt for de tilstedeværende, sit forslag, der blev førstebehandlet tirsdag den 6. december 1988 her i Tinget. Det var et godt, afbalanceret og sagligt forslag.

Jeg vil gerne understrege, at det har været Det Radikale Venstres og regeringspartiernes ønske, at Socialdemokratiet gik med ind i forhandlingerne, og at regeringen og Socialdemokratiet fandt en løsning i fællesskab. Det lykkedes ikke. Jeg er i dag glad for, at jeg selv har deltaget i alle forhandlingerne. Jeg skal beklage dybt, at det ikke lykkedes at få en aftale med Socialdemokratiet.

Jeg kan forstå, at der bliver skelnet imellem møder og forhandlinger, og jeg må tilstå, at jeg opfatter den skelnen som yderst spidsfindig. Kernen i sagen er jo, at der har været masser af muligheder for Socialdemokratiet til at melde sig på banen, både inden lovforslaget blev udarbejdet og fremsat, og efter at lovforslaget var fremsat og behandlet første gang her i Tinget.

Det er i argumentationen fra de forskellige ordførere, der er imod tanken om at ændre seminariestrukturen, blevet sagt, at vi slet ikke bør ændre den, men at vi måske endda burde udvide antallet af spor. Det synspunkt kan man selvfølgelig have. Det deler vi ikke i Det Radikale Venstre.

Behovet for folkeskolelærere er det behov, der er de bedste forudsætninger for at vurdere. Antallet af skolebørn falder over de næste 5 år med 70.000. Det svarer til 11 pct. Dette kan ikke anfægtes. Børnene er her, og vi er i stand til at tælle dem, uanset hvilket parti vi tilhører. Vi har behandlet ændringer af folkeskoleloven i dag. De ændringer skal give kommunerne bedre muligheder for at styre ressourceforbruget i folkeskolen fremover.

Vi skal uddanne mange langtidsledige, og mulighederne for mere uddannelse til erhvervsaktive skal forøges, men det er ikke min opfattelse, at det primært skal varetages af folkeskolelærere, deres kvaliteter i øvrigt ufortalt. Men bliver der behov for flere lærere, end de spor, vi har nu, giver, så kan der selvfølgelig oprettes flere spor, når vi vurderer, at behovet er til det. Det forhindrer de strukturændringer, vi behandler i dag, ikke.

Det Radikale Venstre kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag. De ændringsforslag er aftalt med tre andre partier. Det er klart, at Det Radikale Venstre synes bedst om regeringens forslag, men forliget er det bedst opnåelige.

Det bliver en strukturændring med tre-fire-sporede seminarier, og de bliver jævnt fordelt over landet i de amter, som seminarierne ligger i i dag. Jeg sagde ved førstebehandlingen, at det var en vanskelig og smertefuld proces, og jeg vil gerne understrege, at det fortsat efter min opfattelse er smertefuldt også for folketingsmedlemmerne at skulle træffe de her tunge beslutninger.

Efter min bedste overbevisning er den proces nødvendig. Uddannelsesmulighederne på lærerseminarierne bliver bedre, hvis der er mere end to spor. Det budskab er bl.a. i den foregående folketingssamling tilgået mig fra adskillige seminarier. Jeg har også noteret mig, at mange seminarier har lagt billet ind på det spor, som nu bliver ledigt – hvis man kan kalde det det – når Det Nødvendige Seminarium bliver nedlagt.